

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunto aiheista:

- ”Ehdotus: Neuvoston asetus maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EY) N:o 1255/1999 muuttamisesta” (2003/0011 (CNS)), ja
- ”Ehdotus: Neuvoston asetus maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta” (2003/0012 (CNS))

(KOM(2003) 23 lopullinen – 2003/0011+0012 (CNS))

(2003/C 208/12)

Neuvosto päätti 10. helmikuuta 2003 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan 1 kohdan nojalla pyytää Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon edellä mainitusta ehdotuksista.

Asian valmistelusta vastannut ”maatalous, maaseudun kehittäminen, ympäristö” -erityisjaosto antoi lausuntonsa 25. huhtikuuta 2003. Esittelijä oli Bernd Voss.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitea hyväksyi 14. ja 15. toukokuuta 2003 pitämässään 399. täysistunnossa (toukokuun 14. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon. Äänestyksessä annettiin 77 ääntä puolesta ja 13 vastaan 17:n pidättyessä äänestämästä.

1. Johdanto

1.1. Maidon ja maitotuotteiden yhteinen markkinajärjestely otettiin käyttöön neuvoston asetuksella (ETY) N:o 804/68. Sen keskeisiä välineitä ovat yhteiset hinnat, valtiollinen interventio ja yksityinen varastointi, EU:n sisäisen kulutuksen tukeminen ja vientituet sekä vuonna 1984 yhteisön huomattavan ylituotannon aikana käyttöön otettu maitokiintiöjärjestelmä, jonka tavoitteena on tukea tuottajahintoja ja samalla rajoittaa tuotantoa ja menoa.

1.2. Maitotilojen määrän vähenemisestä huolimatta lypsykarjan pito on heikommassa asemassa olevilla alueilla pystytty kiintiöjärjestelmän käyttöönotosta lähtien pitämään aikaisemmallalla tasolla. Eurostatin mukaan heikommassa asemassa olevilla alueilla sijaitsevien maitotilojen osuus on lähes 50 prosenttia. Lypsykarjan osuus on noin 38 prosenttia.

1.3. Eurooppa-neuvoston maaliskuussa 1999 Berliinissä päättämä yhteisen maatalouspolitiikan uudistus sisälsi seuraavat maitoalaa koskevat toimet: maitokiintiöjärjestelmää jatkettiin vuoteen 2008 asti, markkinointivuodesta 2005/2006 lähtien interventiohintoja laskettaisiin 15 prosentilla, suorat tuet otettaisiin käyttöön ja kiintiötä nostettaisiin vuodesta 2005 lähtien noin 2,4 prosentilla. Lisäksi jo vuonna 2000 eräät jäsenvaltiot jakoivat 0,9 prosenttia EU:n kiintiömäärästä. Euroopan komissiolle annettiin myös tehtäväksi laatia välitarkastuksen puitteissa raportti uudistustoimien vaikutuksista ja esittää maitoalaa koskevia ehdotuksia vuoden 2008 jälkeiselle ajalle.

1.4. Komissio esitti 10. heinäkuuta 2002 julkaisemassaan maitokiintiöitä koskevassa raportissa (SEC(2002) 789 lopullinen) neljä vaihtoehtoa välitarkastuksen perustaksi:

vaihtoehto 1: Agenda 2000 -toimenpiteiden säilyttäminen vuoteen 2015 asti (ei lisä uudistuksia)

vaihtoehto 2: Agenda 2000 -toimien toisto (interventiohintojen laskeminen entisestään ja kiintiöiden nostaminen 3 lisäprosentilla)

vaihtoehto 3: kaksiportaisen kiintiöjärjestelmän käyttöönotto (EU:n sisämarkkinoille tarkoitetun A-kiintiön pienentäminen sekä rajoittamaton C-kiintiö maailmanmarkkinaehdoin tapahetuvalle tuotannolle)

vaihtoehto 4: kiintiön poistaminen vuonna 2008 ja interventiohintojen laskeminen 25 lisäprosentilla.

1.5. Yli puolella EU:n 1,7 miljoonasta karjatilasta pidetään myös lypsykarjaa (1997). Jalostus mukaan laskien maitoala työllistää noin 2 miljoonaa ihmistä. Useimmissa jäsenvaltioissa ja koko EU:ssa maidontuotanto on maatalouden merkittävin toimiala. EU:n tasolla pelkkä maitoala vastaa noin 14 prosentista maataloudellisen tuotannon yhteisarvosta. Tästä noin 38 miljardia euroa syntyy tuottajatasolla ja 80 miljardia euroa jalostustasolla. Laidunmaa-alueilla jopa 80 prosenttia maatalouden tuottamasta lisäarvosta on peräisin maidontuotannosta.

1.6. Historiallisesti tarkastellen suuri osa Euroopan kulttuurimaisemien kirjosta on syntynyt vasta karjanpidon ja laidunntamisen seurauksena. Sekä alueellisesti vaihtelevat maaperä- ja ilmasto-olosuhteet että erilaiset käyttö- ja hoitomuodot ovat johtaneet kulttuurimaisemien suureen lajirunsauteen. Lypsykarja on lisääntyvästä rehunkäytöstä huolimatta Keski-Euroo-

pan laidunmaiden tärkein hyödyntäjä. Maitoa tuottavien luomutilojen suuri osuus eräissä maissa on myös osoitus lypsykarjanpidon huomattavasta ekologisesta merkityksestä.

1.7. Toinen lypsykarjanpidon ominaispiirre on alueellisten maitotuotteiden moninaisuus Euroopassa. Nämä tuotteet ovat lisäksi erittäin korkealaatuisia. Eurooppalainen maidontuotanto ja -jalostus ovat teknisesti erittäin korkealla tasolla.

1.8. Lypsykarjanpidon ja naudanlihantuotannon välillä on vahva taloudellinen kytkös. Jos nautakarjan kasvatuksen vetovoima laskee (esimerkiksi laskevien hintojen tai tuotantomääristä riippumattomien palkkioiden vuoksi), vasikoiden hinnat painuvat alas ja maidontuottajien tulot laskevat.

2. Uudistusehdotusten sisältö

2.1. Komissio ehdottaa, että voimassa olevia maitokiintiöjärjestelyjä jatketaan vuoden 2008 jälkeenkin markkinointivuoteen 2014/2015 asti.

2.2. Vuonna 1984 käyttöön otettu menetelmä, jonka mukaan suoraan kulutukseen kerätyistä tai myydyistä tietyn takuukynnyksen (kiintiö) ylittävistä maitomääristä peritään maksu (115 prosenttia tavoitehinnasta), on säilytettävä. Kullekin jäsenvaltiolle vahvistetaan maitorasvan viitepitoisuutta koskeva erityinen taattu kokonaisuus.

2.3. Agenda 2000:ssa päätetyt uudistuksia on tarkoitus aikaistaa vuodelle markkinointivuoteen 2004/2005, koska maitomarkkinoiden uudistamiseen on käytettävissä ennakoimattomia budjettivaroja.

2.4. Maitokiintiöitä koskevan raportin kolmannen vaihtoehdon mukaisesti jäsenvaltioiden kansallisia maitokiintiöitä on lisäksi tarkoitus nostaa yhdellä prosentilla vuonna 2007 ja samoin vuonna 2008.

2.5. Alunperin suunniteltu 15 prosentin yhtenäinen hintojen alennus (5 prosenttia vuosittain kolmena perättäisenä vuotena) korvataan viiden vuoden aikana toteutettavilla epäsymmetrisillä interventiohinnan alennuksilla. Kaiken kaikkiaan tämä 17,5 prosentin alennus rasvattoman maitojauheen hinnoissa ja 35 prosentin alennus voim hinnoissa merkitsee EU:n maidon tavoitehinnan 28 prosentin kokonaisalennusta viiden vuoden aikana (nykyisestä 30,98 sentistä/kilo 22,21 senttiin/kilo).

2.6. Komissio ehdottaa, että voimassa olevien interventio-ostojen asetetaan 30 000 tonnin yläraja. Rajan mahdollisen ylittämisen jälkeen ostot voivat tapahtua tarjouskilpailujen puitteissa.

2.7. Vuosina 2007 ja 2008 hinnan alennuksia korvataan osittain maidontuottajille maksettavilla suorilla tuilla. Vuosina 2004–2008 hinnanalennuksen osittaiskorvaus nousee 0,575 sentistä/kilo 2,874 senttiin/kilo.

2.8. Kansallisia maidon enimmäisliäkiintiöitä voidaan siirtää tilakohtaisiin viitemääriin tai korvata muussa muodossa. Rahassa laskettuna korvauksia maksetaan siis vuonna 2008 yhteensä noin 4,17 senttiä/maitokilo, mikä vastaa vajaan 50 prosentin osittaiskorvausta.

2.9. Uudistuksen alusta (2004) lähtien suorat tuet on tarkoitus maksaa tuotantomääristä riippumattomina pinta-alan perustuvina maatalon tulotukina. Perustana toimii tilan aiempi palkkiosumma.

2.10. Toisin kuin muilla markkina-aloilla, maidon palkkion määrittelyn viiteajankohta ei ole menneisyydessä vaan tulevaisuudessa (31. maaliskuuta 2004).

3. Yleistä

3.1. Maidon keskimääräiset tuotantokustannukset Euroopan unionissa ovat 30–35 senttiä/maitokilo, mutta voivat sijaintitekijöiden, ilmaston, maatalouden rakenteiden ja kiintiökustannusten vuoksi olla selkeästi yli 45 senttiä/kilo. Vuonna 1992 käynnistetty rehukustannusten yksipuolinen tukeminen viljelytiloilla vääristää kilpailua. Palkkiokelpoisella säilörehun (maissi) viljelyllä laiduntilat asetetaan viljelytiloihin verrattuna ruokintakustannusten suhteen huonompaan asemaan.

3.2. ETSK on useissa monitoimisuutta ja eurooppalaista maatalousmallia käsitelleissä lausunnoissa viitannut maidontuotannon merkitykseen⁽¹⁾. EU:n yhteiskunnan ja kuluttajien vaatimukset tuotteen laadulle ja maidon tuotanto-olosuhteille sekä tuotantopaikan varmistamiselle edellyttävät maidontuotannon erityistä tukemista suojeletoimin ulkorajoilla.

3.3. ETSK tukee komission ehdotusta maitokiintiöjärjestelmän jatkamiseksi vuoden 2008 jälkeen, sillä kiintiöjärjestelmän lopettamisesta seuraisi tuotannon kasvu ja hintojen lasku, jonka suuruus ei ole ennustettavissa. Tuottajien tulot laskisivat merkittävästi osittain pienenevistä kustannuksista (kiintiömaksut) huolimatta, ja yhä enemmän tiloja lopetettaisiin, koska etenkin laidunmaa-alueilta ei löydy taloudellisia vaihtoehtoja maidontuotannolle. Tämä vaikuttaisi merkittävästi koko alueen kattavan maatalouden ja luonnon suojeletoimien arvokkaiden laidunmaiden säilyttämisen tavoitteisiin.

3.4. ETSK toteaa, että ainoastaan 6 prosenttia koko maailman maidontuotannosta kaupataan niin sanotuilla maailmanmarkkinoilla. Maailmanlaajuisesti tarkastellen maidon ja maitotuotteiden kysyntä on kylläkin lievässä kasvussa, mutta ns. maailmanmarkkinoiden, joiden kaupan volyyymi on nykyisin noin 30 miljoonaa tonnia, vastaanottokyky on erittäin rajallinen. Erilaisten tuotantokustannusten ja sääntöjen vuoksi EU:n maidontuotanto on eräisiin muihin alueisiin (Oseania ja Etelä-

⁽¹⁾ EYVL C 368, 20.12.1999, s. 76–86.

Amerikka) verrattuna heikommassa asemassa. Maailmanmarkkinoille virtaa näiltä alueilta yhä enemmän massatuotteita. EU:lle taas jäävät pidemmälle jalostettujen laatuotteiden kasvumarkkinat.

3.5. ETSK ei jaa komission käsitystä siitä, että kansallisten ja kansainvälisten markkinoiden vastaanottokyky eurooppalaisille maitotuotteille olisi kasvussa. Toisin kuin komissio arvioi, markkinoihin vaikuttavat merkittävästi seuraavat rajoittavat tekijät:

- maailmanlaajuisesti kasvanut maitotuotteiden tarjonta
- ostovoiman hidastuneen kasvun aiheuttama heikko kysyntä
- juuston kysynnän kasvun normalisoituminen BSE-kriisin rauhoittumisen jälkeen
- syyskuun 11. päivän 2001 jälkeisten maailmantalouden ongelmien aiheuttama kysynnän negatiivinen kehitys
- EU:n viennin vaikeutuminen muihin valuuttoihin verrattuna vahvan euron vuoksi
- tuettu vienti ylijäämäalueilta
- tärkeiden kauppakumppaneiden kuten Venäjän ja Yhdysvaltojen asettamat tuontirajoitukset
- maitoalan kansallisten kauppajärjestöjen (Uusi-Seelanti) sekä vero-oikeudellisten toimien (Yhdysvallat) aiheuttamat kilpailuvääristymät.

4. Erityistä

4.1. Kutakin hinnanalennusta seuraava maitoa koskevan yhteisön kokonaisviitemäärän kasvu on komission mielestä perusteltu, kun ohjehintaa lasketaan 28 prosentilla, jotta voidaan pitää tuotanto tasapainossa arvioidun kulutuskehityksen kanssa ja välttää maitotuotteiden markkinahäiriöt.

ETSK:n kanta tähän on seuraava:

- Maidon interventiohintaa oli aiemmin perustana maksetuille maitohinnoille, jotka olivat keskimäärin noin 10 prosenttia tämän viiterajan yläpuolella. Maitotuotteet ovat joustamattomia kuluttajakysynnän suhteen. Ei voida

realistisesti olettaa, että kun tuotanto-oikeuksia lisätään huomattavasti yhteensä 4,4 prosentilla, niin hintojen lasku jäisi vain puoleen interventiohintojen laskusta.

- Kiintiöiden nostaminen ja interventiohintojen laskeminen yhtäaikaaisesti meijereiden ja elintarvikekaupan käymien vuosittaisten hintaneuvotteluiden kanssa tukee varastomarkettien polkumyynnistrategiaa. Interventiohintaa toimii näin hinnanalennusten suuntaviivana, eikä se enää täytä todellista tarkoitustaan turvaverkkona.
- Markkinointivuodesta 2004/2005 maksettavalla nykyisen suunnitelman mukaisella hintatuella voidaan korvata ainoastaan noin puolet hintojen laskusta. Komitea vastustaa näitä suunnitelmia maidontuotantoyritysten (pk-yritysten) työpaikkojen määrän sekä sektorin monitoroimisuuden merkityksen vuoksi. Maidon hintatukien tason on välttämättä vastattava viljan ja naudanlihan tähänastisten tukien tasoa (noin 90 prosenttia).

4.2. Maitoalan ylijäämän interventiovarastointi ja maitotuotteiden EU:n ulkopuolisiin maihin kohdistuvan viennin tukeminen aiheuttavat menoja ja ovat yhteiskunnallisesti arveluttavia. Samalla EU:n sisämarkkinoilla voin kysyntä polkee paikoillaan ja juusto- ja tuoretuotteiden kysynnän kasvu on hyvin heikkoa. ETSK mielestä komission ehdottama maitokiintiön nostaminen yhdellä prosentilla vuonna 2007 sekä vuonna 2008 ei näin ollen ole millään tavoin perusteltavissa. Myöskään Agenda 2000:n puitteissa päätetyn kiintiöiden nostamisen aikaistaminen ei ole markkinapoliittisesti oikeutettu. Sen sijaan jo päätetty kiintiöiden nostaminen tulisi Berliinin päätöksien perusteella toteuttaa vasta sitten, kun markkinat voivat ottaa kyseiset määrät vastaan tukiin turvautumatta.

4.3. Interventio ei enää vastaa hintatukijärjestelmän vaatimuksia, kun voi-interventio vähennetään 30 000 tonniin, sitä rajoitetaan ajallisesti ja annetaan lisämahdollisuus yksityiseen varastointiin. Seurauksena olisi tuottajahintojen romahtaminen selvästi alle "interventiohintatason". Rajoittamaton interventio on toisaalta syynä siihen, että nykyisenkaltaisissa epäsuotuisissa markkinatilanteissa kerätään laajat interventiovarastot, jotka rasittavat markkinoita vuosien ajan. ETSK kehottaa siksi komissiota ottamaan käyttöön joustavan määriensäätelyvälineen kiinteänä osana maitomarkkinapolitiikkaa. Interventiovarastojen kasvamiseen on automaattisesti reagoitava kiintiöiden sopeuttamisella; kun interventiovarastot on saatu purettua, kiintiöitä voidaan lisätä. Lisäindikaattoreina maitomäärien sopeuttamiselle tulisi käyttää keskeisille maitotuotteille asetettuja hintarajoja. Näin maidontuottajien, kuluttajien, veronmaksajien ja maitoteollisuuden intressit voidaan sovittaa yhteen.

4.4. ETSK toteaa, että komission suunnitelmien toteuttaminen (tuotantomäärien lisääminen ja hintojen laskeminen) nostaisi maitoalan hintatukien kustannukset vuoteen 2013 mennessä todennäköisesti noin 4,895 miljardiin euroon. Markkinoihin liittyvien toimenpiteiden eli vientitukien, julkisen ja yksityisen varastoinnin sekä sisäisten tukien kustannukset laskevat komission laskelmien mukaan nykyisestä 2,36 miljardista eurosta 1,328 miljardiin euroon vuonna 2013. Uudistetut maitoalan markkinat maksaisivat EU:lle vuonna 2013 noin 4 miljardia nykyistä enemmän. Lisäksi eurooppalaiset maidontuottajat menettävät vuosittain 4–5 miljardia euroa maidosta saatavia tuloja.

4.5. ETSK viittaa erittäin huolestuneena Harbinsonin ryhmän laatimassa asiakirjassa⁽¹⁾ ehdotettuun viiteajankohtaan (1999–2001) blue box -tuen purkamiselle. Koska kyseisenä aikana ei maksettu hintatukia maidolle, vaan niitä on tarkoitettu maksaa vasta tulevaisuudessa, maidon hintatukia koskee erityinen poistamisriski.

4.6. ETSK vastustaa suunniteltuja jyrkkiä hinnanlaskuja ja niiden puolittaista korvaamista palkkioilla. Komitea huomauttaa, että muissa hintatukijärjestelmissä hinnanlaskusta korvataan noin 90 prosenttia. Yhtäläistä kohtelua voidaan pitää oikeutettuna erityisesti maidontuotannon monitoimisuuden perusteella. Sijainnin erityisen epäsuotuisilla alueilla (kuten vuoristoalueilla) tulisi komitean mielestä oikeuttaa toisen pilarin budjetista maksettaviin korvauksiin.

4.7. Komitea muistuttaa, että Berliinin päätösten perusteella eräissä maissa EU-tuotantomääriä on jo lisätty 0,9 prosentilla. Tämä vaikuttaa parhaillaan alentavasti tuottajahintoihin. Maidontuottajat eivät kuitenkaan ole saaneet tästä mitään korvausta.

4.8. ETSK pelkää, että maitoalan markkinauudistusta koskevat komission ehdotukset aiheuttavat vakavia murtumia EU:n maaseutualueiden rakenteissa. Hämäräksi jää, millä tavoin tämän uudistuksen maaseudulle aiheuttamat vahingot voitaisiin korjata edes pääosin YMP:n toisen pilarin avulla. Toisen pilarin rahoitustilanne näyttää ennemminkin heikentyvän. Vuonna 2013 maaseudun kehittämiseen on koko yhteisön alueella tuen vähentämisen ja mukauttamisen kautta käytettävissä arviolta ainoastaan 1,481 miljardia euroa nykyistä enemmän. Kuitenkin jo pelkästään Puolalle on luvattu vuosittain 0,9 miljardia euroa maaseudun kehittämiseen.

4.9. ETSK:n mielestä komission ehdotukset johtavat siihen, että maidontuotannolla laidunmaa-alueilla ja heikosti tuottavilla alueilla on tulevaisuudessakin huomattavan heikko kilpailuasema. Komissio toteaa ehdotuksessaan, että koska pysyvillä

laitumilla on myönteisiä ympäristövaikutuksia, on aiheellista hyväksyä toimenpiteitä, joilla kannustetaan nykyisten pysyvien laidunten säilyttämiseen entisellään ja vältetään suurten alueiden muuttaminen peltomaaksi. Kieltämällä 31. joulukuuta 2002 lähtien laidunmaan muuttamisen peltomaaksi komissio haluaa määrätä täydentävien ehtojen puitteissa maankäytön muodosta. Ilman lisäarvon mahdollisuutta kyseinen määräyskään ei kuitenkaan auta pitämään yllä laidunmaan käyttöä. Eräs ratkaisu on komission jäsenvaltioille ehdottama mahdollisuus tasoittaa palkkioita alueellisesti. Palkkioiden alueellinen tasoittaminen saattaisi kuitenkin johtaa siihen, että maidontuottajat sellaisilla alueilla, joilla peltoalan osuus keskimäärin on korkea, saisivat kilpailuetua verrattuna maidontuottajiin sellaisilla alueilla, joilla peltoalan osuus on keskimäärin vähäinen, kuten usein on esimerkiksi Alppi-alueilla. Komissiota kehoitetaan näin ollen jatkamaan jäsenvaltioiden toisistaan eroavia tilanteita koskevan ehdotuksensa kehittelyä, jotta mahdollistettaisiin palkkioiden oikeudenmukaisempi jako.

4.10. Mikäli EU joutuisi maailmankauppapoliittisista syistä lähtemään tulevaisuudessa hinnanalennusten ja tuotantomääristä riippumattomien hintatukien tielle, myös maitoalan hintatuet tulee vastaavasti irrottaa tuotantomääristä.

4.11. ETSK pitää maitokiintiöjärjestelmää erityisen tärkeänä välineenä alueellisen lisäarvon säilyttämiselle. Tässä yhteydessä ETSK pyytää komissiota tarkentamaan horisontaaliasetuksesta tehdyn ehdotuksen liitettä IV.

4.12. Kansallista varantoa koskeva ehdotus ja sen tavoite ovat järkeviä. Varannolle ei kuitenkaan ole asetettu vähimmäismäärää. On määriteltävä niin sanotut ”puolueettomat perusteet” kansallisen kiintiön jaolle ja tällä tavoin selvennettävä rakennepoliittikan tavoitteet (esimerkiksi nuorten maanviljelijöiden tukeminen).

4.13. Maitoalan palkkioiden määrittelyä viiteajankohta 31. maaliskuuta 2004 on tulevaisuudessa. ETSK katsoo, että tämä johtaa keinotteluun kiintiömarkkinoilla. Pienemmät maidontuottajat, jotka laskevien hintojen vuoksi ovat menettäneet uskonsa tulevaisuuteen, yrittävät myydä kiintiönsä mahdollisimman kalliilla hinnalla. Rakennemuutos kiihtyy entisestään. Pienistä ja keskisuurista yritysistä häviää tärkeitä työpaikkoja.

4.13.1. Kiintiöostojen tuen poissulkeminen on rakenne- ja talouspoliittisesti järkevää.

4.14. ETSK pitää järkevänä myös rasva- ja proteiinituen uudelleenarviointia hintajärjestelmässä.

(1) WTO:n maatalousriitojen sovittelukomitean ylimääräinen kokous – First draft of modalities for the further commitments TN/AG/W/1 – 17. helmikuuta 2003. Asiakirjaa on päivitetty 18. maaliskuuta 2003 (TN/AG/W/1/Rev. – 18. maaliskuuta 2003 (03-1585)).

4.15. Horisontaaliset ehdotukset sisältävät mahdollisuuden tasapainottaa kiintiöiden vuokraajien ja niiden luovuttajien intressit (palkkio-oikeuksien keskeyttäminen jopa viideksi vuodeksi, jos osapuolet eivät pääse sopuun).

5. Päätelmät

5.1. EU:n on vuoden 2008 jälkeiselle ajalle tähtäävillä poliittisilla päätöksillä tarjottava maidontuottajille varma suunnittelupohja. Näin ollen ETSK pitää periaatteessa tervetulleena maitokiintiöjärjestelmän jatkamista vuoteen 2015 asti. Komitean mielestä komission muut ehdotukset ovat kuitenkin ristiriidassa kiintiöjärjestelmän tavoitteiden kanssa (määrien sääntely, ansiotulon turvaaminen heikommassa asemassa olevilla alueilla, työpaikkojen turvaaminen maitotalalla, maatalouspolitiikan aiheuttamien budjettimenojen vähentäminen).

5.1.1. ETSK kehottaa neuvostoa ja komissiota kehittämään uuden joustavan tuotantomäärien sääntelyvälineen ja reagoimaan sen avulla markkinatilanteisiin.

5.1.2. Nykyiset markkinaolosuhteet huomioon ottaen ETSK vastustaa tällä hetkellä sitoutumista maidontuotannon lisäämiseen vuosina 2007 ja 2008.

5.1.3. Kasvatvat interventiovarastot huomioon ottaen ETSK kehottaa komissiota ja neuvostoa myös tarkastelemaan uudeleen päätöstä määrien lisäämisestä 1,5 prosentilla Berliinin päätösten perusteella. Määriä tulisi lisätä vasta kun markkinatilanne sen sallii.

5.2. ETSK vastustaa komission ehdotuksia interventiohintojen laskemisesta sekä voimien interventiomäärän rajoittamista 30 000 tonniin. Jos hinnanalennukset eivät ole vältettävissä,

komitea kehottaa komissiota toteuttamaan maitotalan hintatuet samalla tavoin kuin muissakin markkinajärjestelyissä (noin 90 prosenttia).

5.3. Voimassa olevia markkinavälineitä kuten tukia, korvauksia ja interventiota on sovellettava kohdennetusti ja markkinoita tukevasti. Välineiden toimivuutta tulisi jatkuvasti seurata, ja niitä tulee tarvittaessa mukauttaa.

5.3.1. Erityisen epäsuotuisilla alueilla sijaitseville yrityksille suunnattuja YMP:n toisen pilarin lisätukivälineitä on jatkuvasti mukautettava ja kehitettävä edelleen.

5.4. ETSK pitää maidontuotantoa laidunmaa-alueilla erityisen tärkeänä. Komitea katsoo siksi, että laidunmaa-alueiden yksipuoliset kilpailuhaitat, joita niille on aiheutunut vuoden 1992 maatalousuudistuksesta, on pikaisesti poistettava. Tämä edellyttää palkkiokorvausta YMP:n ensimmäisen pilarin puitteissa.

5.5. ETSK suosittelee painokkaasti, että komissio varmistaa WTO-neuvotteluissa maidolle ja maitotuotteille kvalitatiivisen suojan ulkorajoilla, jotta voidaan turvata EU:n korkeatasoinen oma tuotanto ja puolustaa eurooppalaista monitoimisen maatalouden mallia.

5.6. Euroopan talous- ja sosiaalikomitean mielestä komissio ei ole tutkinut riittävästi maitotalan säädosiehdotusten vaikutuksia. Komissio ei ole analysoinut riittävästi kyseisiin sektoreihin kohdistuvia vaikutuksia eikä huolehtinut yhteensopivuudesta EU:n eri politiikanalojen tavoitteiden kanssa. Olisi selvitettävä uudistuksen kielteisten vaikutusten korjaamisen mahdollisuudet ja kustannukset. Erityistä merkitystä tässä on ehdotusten vaikutuksilla työmarkkinoihin, pienten ja keskisuurten yritysten määrään ja rakenteeseen, liitännäissektoreihin sekä ympäristöön. Seurauksia arvioivien tutkimusten tähänastiset tulokset ovat vain vahvistaneet ETSK:n epäilyksiä.

Bryssel 14. toukokuuta 2003.

Euroopan talous- ja sosiaalikomitean

puheenjohtaja

Roger BRIESCH